

ოქის ღლიური.

აღმოსავლეთის ასპარეზი. ვაშლის მთაზე მდებარე ბაქოელები სდებან.
ბინან კარაბაგზენი რაზმდენი მაღალბრის ზარბაზნი ძლიერი ბაქოელები
აბადა. პირლიბაზას ჩადილმით და სახსრითი ვარგაზელ ავსტრიე-
ლებს ვაშაბაგზენი იმარებენი მონაგვით, მაგრამ რუსები მათ იმარებ-
ენ.

კავკასიის ასპარეზი. ვაშლის მთაზე მდებარე ბაქოელები სდებან.
დანარჩენ ასპარეზზე უმნიშვნელო ბაქოელები.

რუსების ასპარეზი. ტახტის ჩადილმით ავსტრიელები მად-
გრაფ უბინენ, სახსრითი ძი ძლიერი ბაქოელები.

პიტაგორის ბაქოელების იმარებულებით რუსიელებმა უკან დაიხი-
ბუბარსტის სახსრითი ბულბაკელმა სოფ. ვარდისებ აიღეს.

ღობრუჯანი იმარებთ წამოსული მოწინააღმდეგე რუს - რუსიელებმა
ზარბაზნების სრული მოიგებინა.

სანგარს. რუსებმა ზარბაზნების სრული აუტყვეს; ამ დროს არა ჩვეულებრივი ამბავი მოხდა: როგორც სწავდა, რუსის არტილერიის სროლის წყალობით გერმანელების მთავარ პუნქტიდან სანგარში გაყვანილი ტელეფონი შეწყვეტილიყო; გერმანიის არტილერიის ტყვებს საქმის ნამდვილი მდგომარეობა ვერ გეგვოთ, ჰგონებოდათ, რომ სანგარი რუსებმა დაიპყრეს და თვით დაუშინეს ზარბაზნი თავისივე ჯარის კაცებს. მხოლოდ რამდენიმე ხნის შემდეგ შეიგნეს თავის შეცდომა და შესწვიტეს ზარბაზნების სროლა.

საბერძნეთის მთავრობის ჯარი ათონიდან გავიდა და ავერისაკენ გაემართა. გაწვეულ იქნენ სათადარიგო ჯარი.

ადმიარალ ფურნიისთვის დაუფლებით, საბერძნეთის სანაპიროების გარემოცვა იმ შემთხვევაში, თუ მეფე კონსტანტინემ იარაღის გადაცემაზე უარი უპასუხა.

სამხედრო მიმოხილვა

ამ ათიოდე დღის წინადაკრები ბაზას მიდამოებში რუსებმა ძლიერი შეტევა დაიწყეს და პირველ დღეებშივე რამდენიმე მადლობი დაიპყრეს.

შემდეგ ეს შეტევა უფრო სამხრეთით განავრცეს და მალე მთელი ბუკოვინისა და მოლდავიის ბრძოლის პარტი რუსებმა და რუმინელებმა ძლიერი ბრძოლები ასტყვეს.

ამ ბრძოლების მიზანი ცხადი იყო: რუსისა და რუმინელთა შეერთებულ ჯარს სწავდა წინ წაწევით გენ. ფალ-

კენაინის ჯარისათვის ზურგით შემოეცლო და უკან დაეხივნა მის და დიდი ვალახიისკენ წარმებული შეტევა შეეჩერებინა.

ასევე განმარტეს ამ ბრძოლების მნიშვნელობა რუსის სამხედრო ავტორიტეტებმა, მაგრამ რუს-რუმინელთა შეტევა გვიან მოხდა, რადგანაც გერმანელებმა უკვე მოასწრეს ვალახეთის მთელი დასავლეთის ნაწილის დაპყრობა.

წინადაკრები ფალკენბაინის ჯარი მხოლოდ ტრანსილვანიის ეყრდნობა ზურგით გენ. დელმენინგენის მდ. ელს ველით წინ წაწევს და მაცვე ხენის სამხრეთიდან შემოჭრის შემდეგ ცენტრალ კოალიციის ჯარს შეუძლია დაეყრდნოს, როგორც ორმოვას, ისე კიდევ პირდაპირ ბულგარეთს; მაშასადამე კირლი ბაბა მოლდავიის ხაზზე რუს რუმინელების აქტივობას აზრი ეკარგებოდა და მალე შესწვიტეს კიდევ იგი.

მეორეს მხრით უმჯობესი იქნებოდა ის ზედმეტი ჯარი, რომელიც ბუკოვინაში და მოლდავიაში იყო დაბანდებული, თავის დროზედ მოლდავიაში გადაეყვანათ; იქნებ მაშინ სხვაგვარად წასულიყო რუმინის საკმე.

რადგანაც, მეტი ჯარი რომ იქნებოდა, უფრო მეტი შეეძლებოდა რუმინელებს და იტ წინააღმდეგობას გაუწევდა გერმანელ-ბულგარელებს.

შეგრული.

აშუაინი 25 ნოემბერი.

ყოველდღიური მიმოხილვა. იმაზე უფრო საჭიროებაა, რომ და შენაწუხებელი რაობა იქნება, როგორც უშუალოდ და უშუალოდ: შაქარი - საღებავი, საიფო საზრდოა, აგრეთვე პური: სიმინდის შქალი, თუ არაფერს შეატანე, უგემური და უთერმოიოდ, როგორც მოგვსენებათ, პურსაც კი არ აქვს გემო.

ნუგეზად ის-და დავარჩენია, რომ ეს პირი მარტო ქუთათურებს არ დაგეტყობი თავს, არამედ საყოველთაოა. მაგრამ ერთი რამე კი უნდა ვთხოვოთ ჩვენს საზოგადო დაწესებულებათ და სხვათა შორის კოაპერატივებს: ცეცხლზე ნავთს ნელად დაასხენ, ის პირიკი გავაშრობ, რაც აუტილებელია, და შაქრისა და პურის განაწილება მაინც მაწავონ ისე, რომ ხალხი არ შეწყუბონ.

ნუ თუ არ შეიძლება, მაგალითად, შაქარი ოკედასა და თუნდ ორმოცდაათ ალაგას დაარვიონ? გადავხადებინონ ერთიორად, ოღონდ ცხვრის ფარასავით ერთად ნუ შეგვეყრიან და დილიდან საღამომდის ქუჩაში ნუ გავაჟერებენ! მერე კიდევ: კოაპერატივების წარმომადგენლებმა კეთილდენობა და აღრე დაიწყონ და გვიან გაათავონ ხოლმე შაქრის გაყიდვა!

რაც შეეხება პურის გაყიდვას, ვევედრებით კოაპერატივებს, ეს საქმეც მათ მოაწესრიგონ: მიიღონ ქალაქის თვითმართებლობისაგან ფქვილი, დაიქირაონ თორბენები, ფურნები და მცხოვრებნი და განაწილონ თვითონვე. და რუმინელები ვარ, რომ ამ წესით ბევრ ჩივილსა და საზღურავს მოედება ბოლო! განვიმეორებ: ამ საქმეს მხოლოდ კოაპერატივების ჩარევა უშვებია.

რომელმანე გაზეთმა საზოგადო მოღვაწეს ან მოხელეს მოვალეობის აუსრულებლობა შესწავა, უკანასკნელი მოვალედ სთვლიან თავს, პასუხი გასცენ და დამაშვიდონ, როგორც პრესა, აგრეთვე საზოგადოება ჩვენში კი ყურის მოყრუება იქნა. მაგალითად, ამას წინათ ჯერ „საქართველო“ და შემდეგ „სამშობლო“ „შავი ქვის მრეწველთა საბჭოს“ შეეკითხვნ: რა ღონეს ხმარობს, რომ შავის ქვის ის მამულები, რომელნიც ჯერ კიდევ ქართველების ხელშია, უტხოვლებმა ხელიდან არ გამოგვაცალონ, და, მართალია თუ არა, ვითომ სამადნო მიწების თითქმის მთლად გაუყიდა და ქართველობამ ამ ერთადერთს ჩვენს სამრეწველო დარგში უფრო ამოიკვეთა?! საბჭო კი სდუმს და ხსენებული გაზეთები პასუხის ღირსადც არ გახადა. ცხადია, რომ პრესის ამგვარი ჩაუგდებლობა - ანტიური წესია. მოვლება კი ბოლო ოდესმე ამ წესს? მაგრამ ჩვენ მაინც ჩვენსას არ დავიშლით და ხელმეორედ და, თუ საჭირო იქნება, კიდევ მრავალჯერ შევეკითხებით საბჭოს, ვიდრე იმდენად თავს არ შევაწყენთ, რომ პასუხს არ დავსტყუებთ. უნდა იცოდნენ კი, რომ დუმილი ამგვარ შემთხვევაში ხშირად დანაშაულის მომასწავებელია!

ამას წინათ კოტე ფოცხვერაშვილმა ქართული მუსიკის შესახებ ლექცია წაგიკითხა. ბევრი მწარე კომპოზიტორებმა გვიხარა, ბევრს რასზედმე თვალ ავციხილა, ჩვენის სახალხო მუსიკის ღირსება ნათლად დავგვისუბრათა და ჩვენ მიერ აღსარებული ბოშური, კაფეშანტური მუსიკა წყველვა ქრულვით შეაჩვენა. ბევრს ჩვენს პატივმემულ მანდილოსანს, რომელსაც ფორტპიანო იღვალად დაუსახავს, ეუცხოვა მისი მხილება. ბევრი, რომელსაც ჩვენე მუსიკა ტურების ჩხვილად მიაჩნია,

გაოცდა მაგრამ ოჩინა ჯორივით არა ტყდება და თავისი ეროვნული მუსიკის ქიქების კვლავ განაგრძობს. და, სამწუხაროდ, მკირილენი ლაა, რომელიც გამოჩენილი მემუსიკის აზრს იზიარებს.

დილი! ჩვენი ეროვნული გადაგვარება გერმანეზურულია. სად-ღაა კანდელები, დუმბაძეებისა და სხ. ვალობა? სად გაპარენის ციური პანგები? და რატომ ამოვირის ნეტარსენებელი გაბრიელის შემდეგ საკათედრო ეკლესიებში მათი სახსენებელი?!

მაგრამ ამ საქმეს სხვა გზით უნდა შემოვლოთ. კოტე ფოცხვერაშვილის აზრის თანახმად აუტილებლად ორი ეროვნული გუნდი უნდა შეგქმნათ: ერთი თვითლისში და ერთი ქუთაისში. და, ჩემი ფიქრით, მათი წინამძღოლობა ნასწავლ მემუსიკეს - თუნდ იმავე კოტე ფოცხვერაშვილს - უნდა ჩავაბაროთ.

ვფიქრობ, ამ ეროვნული საქმის მოწყობა ჩვენმა საკრედიტო დაწესებულებებმა უნდა იტვირთოს. რა დაუშვებდა, მაგალითად, თვითლისის საადგილობრივ ბანკს, ამ საქმისთვის რომ წლიურად თუნდ 15 ათასი მანეთი გაიმართოს, ან ქუთაისის საზღვარსავე ბანკს 5 ათასი მანეთის გალბიოთ?! რასაკვირველია, არაფერი იმავე დროს ამით ჩვენს ეროვნულ მუსიკის საფუძველი ჩაყრება: ყველაფრის შემუსრველ დროს რაც ვადარჩენია, შეიკრიბება, და ის, რაც დავიწყებისა და გადავარებისკენ დაქანებულია, მკვდრეთით აღსდგება, განახლებდა და კვლავ განვითარდება. ეროვნული მუსიკის აღდგენა და განვითარება კი - ეროვნული სულის გამთვლებას მომასწავებს!

ვისურვებ, რომ ქართული მუსიკის აღდგენის მონატრულთ ხსენებული ბანკების მმართველნიც გამომხატურებოდნენ!

ქართული ენის გადაგვარება უკვე გრიგოლ ორბელიანმა გამოიტარა: „რა ენა წარსდეს, ერთი დაეცეს“, აღმოხდა გულიდან და მას აქვთ მიუხედავად აკვირს და ილია ჭავჭავაძისა ქართულმა ენამ გადაგვარების ქმნალობას თავი ეღარ დაღწია. მაგალითად, უკვე მდბიო ხალხი ამბობს: „თმა ყალყზე დამიღვია“; თთქოთმა ცხენი იყოს! ეს უფერვილო თქმა კი რუსულიდან თარგმნილია. მერე რა კარგია მისი საბალო ქართული - „თმა ამებუტა“!

დავავიწყდა, რა განსხვავება „მოკვდავს“ და „მოკვდავას“ ერთი მხრით და „მომაკვდავს“ და „მომაკვდავას“ შორის მეორე მხრით და აღარ გვხსოვს, რომ „მომაკვდავი“ სულთამბრძოლის ეწოდება.

არაა მოსაწონი აგრეთვე ფორმები: „ვიწინასწარმეტყველებ“. „ვეწინააღმდეგე“ და სხ. ქართულს უფრო შეეფერება: წინასწარმეტყველებ (და არა ვალირ-არეიმეტყველებ) ალვადინე (და არა ვალდინე). წინააღმდეგე (და არა ვეწინააღმდეგე) და სხ. უარსაყოფელია, ჩემი ფიქრით. აგრეთვე: „აკმაყოფილებს“, „დაამკმაყოფილებელი“, „დააკმაყოფილა“ დაკმაყოფილა და სხ. სჯობია: „კმაყოფს“, „კმაყოფელო“, ანუ კმასა ყოფელი“, „კმაყოფა“, იკმარა და სხ.

დილი! ქართული უნდა აღვადგინოთ. ამ დიდ საქმეში კი უშუალოდ იონაე პეტრიწი, ეფრემ მკირე და სხვა ძველი მწერლები უნდა მოვიშველიოთ. სამწუხაროდ, მათ ვერ ვიცნობთ და არც გვირდა ვიცნობდეთ. გადავვარდით. მაგრამ, საბედნიეროდ, განახლების მომასწავებელი ნიშნებსაც ვხედავთ და შორის აღარ უნდა იყოს ის დრო, როდესაც ქართული ენა მკვდრეთით აღსდგება. მაშინ კი თვით ქართველი ერის დასწელებული ორგანიზმიც გამთვლებდა.

ვასილ წერეთელი.

სახელგაფიფო
სათათგირო
ბრამოვის სიბაბა.

19 ნოემბერს გაიხსნა სათათგიროს სხდომა; იგი დაიწყო მინისტრთა საბჭოს თავჯდომარის, ტრეპოვის, სახელმძღვანელო სიტყვით ტრეპოვმა პირველად ის აღნიშნა, რომ 28 თვე სრულდება, რაც გერმანელთა მიერ დაწყებული ომი მძვინვარებს; რუსეთი არ დასთანხდება ზავს, სანამ არ გაიმარჯვებს; უკანასკნელ ჯარისკაცს დავაყენებთ თოვქვეშ, მიერ სახელმწიფო ქონების გავსწორებ; მაგრამ ომს ბოლომდის მივიყვანოთ; სახელმწიფოს და-

ცისათვის მთავრობის გარდა დიდი უნარი გამოიჩინეს ერთბაშე, ქალაქებმა და საზოგადოებრივ დაწესებულებებმა, რასაც მთავრობა დიდად აფასებს და ხელსაც შეუწყობს; მთავრობის ხელმძღვანელები და უფროები უნდა იყოს; სასურსათო საქმის წესრიგი უნდა გადაინიჭოს; შესაძლოა ნებადართვის და აკრძალვის წესს მოვშორდეთ და საეპქრო გაცვლის მეტი თავისუფლება მივანიჭოთ; საჭიროა სარკინისგზო მიმოსვლის მოწესრიგება, ახალ გზათა შენება, აგრეთვე ლითონისა და სათბობი მასალის შეტი დაწესებება.

„ომის შემდეგ ჩვენი ქვეყანა უნდა იყოს თვითმყოფი, ყოველივე თავისი საქმეობა თვითონ რომ დაიკმაყოფილოს; ომი საშინელებაა, მაგრამ მას განახლება მოქვს თან; ბრძოლის ველზე უნდა ახალი სიტუაციები იშვებ; ჩვენი სახელმწიფოც უნდა განახლდეს, აღორძინდეს და თავი გაინათვისუფლოს იმ უცხოელთაგან, ჩვენი ძალეზის განვითარებას ხელს რომ უშლიან; ომს დიდი ეკონომიური აყვავება მოსდევს; მოვალენი ვართ. რომ თავგამოდებული მუყაითი შრომით ნიადაგი დაეუშხადოთ; საქმე ბევრია; თქვენ, ხალხის წარმომადგენელნი, შემოქმედებით მუშაობას მოგიწოდებთ; ქვეყნის სარგებლობა იმას მოიხოს, ყოველივე დავა და უშლელი ჩვენ შორის რომ შიისპოსო.“

მეორეაბს მსურს კანონმდებ. დაწესებულებებთან ერთად მუშაობა და იმედია, რომ სათათგიროც იმავე გზას დაადგება; უნდა მოვაწყუთო სიამაღრი მასალის ქარხნები და ფაბრიკები; უნდა მოვაგვაროთ სწავლა-განათლების საქმე, განსაკუთრებით გვეჭირა პროფესიონალი სკოლები; უნდა ავსწოთ ხალხის კულტურული ღონე; უნდა მოვახადოთ მშენებლობის შრომისათვის საჭირო ლაშქარი და მივცეთ მას სულში იარაღი ცოდნისა და ქვეყნის განვითარების, სამშობლოს სიყვარულით გამომარის და ეროვნულ მიზანთა სწორი წარმოდგენით განათვლებული.

მთავრობა მომხრეა, რომ საერთაობო ერთეულის და საქალაქო თვითმართველობის საკითხი მალე გარდაწყდეს; უფრო პროგრამა შეუძლებელია, რადგან რა ვიცით, მიუღებდა თუ არა ახლა, ომის დროს, გამოცემული კანონები, მშვილობის ხანას; მორიგი საქმეები კი ასეთია: ხარჯთ აღრიცხვის და სარკინისგზო მშენებლების გვემის შედგენა აგრეთვე ვაჭრობა მრეწველობის დაგზავა მოწესრიგება, ქვემეგრდომობის საკითხი, **კავკასიისში მარტის შემოღება**, გადასდებ სწელეულებთან ბრძოლა, სახელმწიფო საკუთრებად გამოცხადება იმ წყალვარდილებისა, რომელთაც ძალის გამოყენებას დიდი მნიშვნელობა აქვს და სხვა ასეთი.

ჩვენ კიდევ დიდი ხნის ბრძოლა გვმართებს, რომ ვაფიშარჯოთ; მტერისგან დაკავებული ბოლონეთის სამეფო უნდა დავიბრუნოთ, აგრეთვე ის ბოლონური მიწებიც უნდა დავიპუროთ, გერმანეთს და ავტრიას რომ ეკუთვნის, და შევქმნათ თავისუფალი ბოლონეთი მის ეროვნულ საზღვრებში, მაგრამ რუსეთთან შეკავშირებით.

ჩვენი მოკავშირეები უკვე 1915 წელს შეგებოდნენ, რომ დარღწელების სრულედა სტამბოლი რუსეთს მიეკუთვნებოდა, ამ გვარად ჩვენ გვეძლევა თავისუფალი გზა ხმელთა შუა ზღვისკენ; რასაკვირველია, ჩვენ თავისუფალ გზას მივცემ რუმინელებსაც, დაბოლოს ტრეპოვმა კვლავ მოწოდება სათათგიროს მთავრობისათვის შეთანხმებით იმუშავეთ და გამარჯვებისაკენ სულა გავავადლოთ.

ტრეპოვის შემდეგ ლეპარაკობს პურიშკევი. იგი ყურადღებას აქცევს იმ საწინამდებო განწყობილებას, რომელიც სუფევს ფრონტსა და ჯარის ზურგს უკან. ფრონტზე აღდგომის განხორციელება უკან კი სვდება. სათათგიროს ტრიბუნა ხალხი რწმენით ეპყრობა, ამიტომ აქ ნათქვამმა სიტყვამ ხალხის ყურს უნდა მიამწიროს. ყოველგვარი ცდა იტყვის თავისუფლების შესახებ - ბოროტებაა. მიუხედავად იმისა, რომ ორატორი მემარჯვენეების ფრაქციის თავს ანებებს, თავს მემარჯვენეებზე მემარჯვენედ სთვლის მაგრამ ხალხის ცხოვრებაში არის ხოლმე ისეთი მომენტი, არა თუ ამ ტრიბუნადან უნდა ითქვას სრული სიმართლე, არამედ ავიდეს დიდ იფანეს სამრეკლოზე და ჩამორეკოს ხარ და ამისონ ყველაფერი. მიუხედავად იმისა და სათათგიროს მსურს გარკვევა. მაგრამ მთავრობის ქაოსმა და არღვია და დეზორგანიზაცია შეიტანა ჯა-

რის ზურგს უკან. მთავრობის წევრთა საქმესა და სიტყვას შორის დიდი წინააღმდეგობა მსუფევს. კარგი სიტუაცია მოიქმნებოდა, მაგრამ ფაქტები წინააღმდეგობა რაკობს. ყოველივე წინააღმდეგობა შავის შესაკრავად იმის მანქანებელია. რომ არის ვილაც, რომელსაც მსურს სეპარატიული ზავი და სტილიობს კიდევ სისრულეში მოიყვანოს. ჩვენს მოკავშირეებს ასეთი გამბრწყინელი სურვილი არა აქვთ. წინადაკრებით საქმეობა მთავრობის ნდობა საზოგადოებისადმი, მაგრამ ესლა არა თუ ამის თქმაც არ შეიძლება, პირიქით საეჭუო სდება მთავრობის ავტორიტეტი და მისი მამულიშვილობა. მემარჯვენეებს მსურთ მთავრობისათვის მუშაობა, მაგრამ რას აკეთებთ თვით მთავრობა, ვარა იმისა რომ აუღია წითელი კარანდაში და სიტყვებს ჰშლის. შემდეგ ორატორი ამბობს, რომ ასეთს უწყსობებს ხალხი ვერ წიითმენს, რადგან ხალხმა იცის რომ ეს მოწინააღმდეგისთვის არის ხელსაყრელი. ორატორი არკვევს მთავრობის მოქმედებას და აღნიშნავს მრავალ წინააღმდეგობას უწყობათა და თათბირთა შორის. შემდეგ ეხება სურსათის საქმეს და აქც მთავრობის მოქმედებაში სრულს წინააღმდეგობას ჰხედავს.

სალამის თერთმეტის ნახევარზე კრება იხსნება ინისტრთა საბჭოს თავჯდომარეს მსურს განმარტება მოახსენოს მაგრამ ასტყვება ხმაურობა და იმხინა: „მირს!“ თავჯდომარე მოუწოდებს დაწყნარდითო, მაგრამ არ წყნარდებიან. საქმე იქამდის მივა, რომ ჩხებიტეს, სკობოლევს, კერენსკის და ხელსტოვს 8 სხდომაზე დასწრებას აუკრძალავენ და გამოსდვენინან.

კერენსკის ამბობს; თუ გაგვდვენით, ხალხმა უნდა იცოდეს, რომ სათათგირო ხალხს ვერ იხსნისო. მინისტრთა საბჭოს თავჯდომარე ტრიბუნაზე გამოჩნდება. კვლავ ასტყვება ხმაურობა. თავჯდომარე ჩხეკელს მოუწოდებს წესიერება დაიცვიო ჩხეკელსაც 8 სხდომიდან სდვენინან. ყოველ გამოდვენინის გასამართლებლად იტყვის ნებას აძლევენ.

მინისტრთა საბჭოს თავჯდომარის ლაპარაკის დროს წამოიჭრა სუხანაივი და სიტყვით მიმართა დებუტატებს. მოუწოდებს წესიერება დაიცვიო, მაგრამ არ გაჩუმდა. სათათგიროს თავჯდომარე იძულებული შეიქმნა სათათგიროს დადგენილების სისრულეში მოსაყვანად ბოლიცისთვის მიემართნა.

თათბირის შეწყვეტის შემდეგ სუხანაივი თავის ნებით გავიდა.

ქართული პრესა.

სახელ. სათათგიროს საუწყებოთა შორის კომისია საქალაქო დებულებების კანონ პროექტის განხილვას შეუდგა. ამის შესახებ ვაზ. თმა. ვაზირა ამბობს:

უკვლავ ქალაქებში, როგორც საკუბერნო, ისე სამაზროში, სასწრაფო უფლებას საფუძვლად კურიალური სისტემა დაეფუ. უკვლავ ქალაქების ამრეკლები სამ კატეგორიათა, სამ კურათა ნაწილდებიან. თათუელ სასწრაფო კურიაში შედის უკვლავ ის ამრეკლები, რომლებიც ქალაქის თვითმართველობას სსსარგებლად რამეუ გადასახდის ახდის აქნის ეს სსმრეკვლავ თუ აინის გადასახდის. მთაფილ საქმე ამამა, რომ ეს ამრეკლები, როგორც ესთკათ სასწრაფო კურიათა არან დაყოფილენა, გადასახდენი სამ ნაწილად იყოფიან. ის მსხველი გადასახდენი, რომელნიც უკვლავ გადასახდის შესაქმნის იხდის, პირველ კურას ადგენენ; სამხალა გადასახდენი, რომელნიც გადასახდის მთავრე შესაქმნის იხდის, მეორე კურიაში აინიგენიან, ხალხს დასწრაფენი შესაქმე კურას ეკუთვნის. ფაქტურათ პირველი და მეორე კურია მსხველ ვაჭარ-მრეკვლავთა და ხალხის მატრობათა შესდგება. თათუელა კურია აინიგენი სისახისთ შესაქმნის. საქალაქო ამრეკლებში ახალი კანონ-პროექტით და შედგების ხალხი გადასახდენი რაღს თამაშობენ, ვინაიდან თვით სასწრაფო კურიათა დაყოფას დებულებათა გადასახდების საერთო რაოდენობას ედება საფუძვლად. პირველ ორ კატეგორიას, რომელნიც დიდი შედგების ხალხისაგან შესდგება, ხმოსახის უმრავლესობა ეკუთვნის, ამის სუდ უნდა დაფუძნოთ ის თვითმართველი და სასწრაფო წესი, რომელიც პირველსა და მეორე კატეგორიის ამრეკლებით გადასახდის უკეთეს პირობებში აუენებს, ვადრე შესაქმნის, რომელშიც უმთავრესთა წერად გადასახდენი და პატარა ცენტრის მატრობები შედის პირველი კატეგორიის არჩენიება ერთ სასწრაფო კურიაზე მოხდება, შეკრესი უკეთეს ამრეკლებათა რაღვია კრ-

